

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

II. De oblatione Christi in Templo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

tando sanctitatem suam infinitam, impeccabilitatem suam, & sanctificatoris dignitatem. 2. Sponte sustinendo peccatorum characterem neque recusando, quin palàm pro tali habetur. 3. Lachrymando non secus, atque alii Infantes solent. 4. Occultam servando gloriam Nominis sui Majestatem.

III. PUNCTUM. Paupertatem exercet. 1. In acerbissimo corpusculi sui dolore. 2. Sustinendo ictum cultri, tantò magis dolorificum, quantò debilior procul dubio fuerit acies. 3. Abmittendo temporis & loci molestias. 4. Quòd careret illis ad rem hanc solatiis, quibus ditiores abundabant.

In Colloquio, Veniam petes, quòd tam seigniter, tam illustres Domini tui Virtutes amulatus sis; gratiam deinde ad emendationem petes, ad eamque confestim inchoandam te offeres.

Meditatio

De oblatione Christi in Templo,

Oratio præparatoria ordinaria.

I. PRÆLUDIUM. Elapsis à Nativitate Salvatoris quadraginta diebus proficiscitur Virgine Mater ex Bethlehem Hierosolymam, sponso Josepho Comite, eoque Filiolum suum defert, illi nimirum legi obsecuti, quæ & purificari puer-

puerperas, & primogenitos masculos DEO offerri iusserat. Senex Simeon sancti Spiritus hortatu, qui ei Messiae ante mortem conspectum promiserat, ingredientibus in Templum sit obviam, & acceptum in ulnas suas Divinum infantem DEO inter operosas laudes offert, & prodigiosa quaedam de illo vaticinans, utrumque Parvuli parentem admiratione implet. Tum ad gloriam Matrem conversus, filij ærumnas & acerbos, quos inde perceptura esset, dolores prædicat. Supervenit Anna Prophetissa, quæ ita in DEI laudes effusa, varia deinde de parvulo loqui incipit ad, quotquot aderant, præsentem, & expectantes Redemptionem Israël. Joseph puerperum imitatus mortem duos turtures, aut pullos columbarum pro redimendo filiolo offert, quibus Simeon acceptis Divinum pignus Matri & Sponsorestituit, atque ita completis iam omnibus, quæ legis jubebantur auctoritate, in Galilæam Nazarethum redeunt.

II. PRÆLUDIUM. Jerosolymitanum mihi templum imaginabor, & altari proximus Simeonem videbo, qui amplexus Divinum infantulum æterno Patri Eum offerat.

III. PRÆLUDIUM. Gratiam postulabo concupiscendi, amandi, & exercendi obedientiam perfectam, profundam Humilitatem, & patientissimam.

tissimam Paupertatem, ad exemplum, & amore JESU Redemptoris, Magistri, & Regi mei, qui illas in præsentatione sua amplexus est, ut ad earum nos amorem incitaret.

I. P U N C T U M.

Obedientia.

Consideranda.

Suspice obedientiæ Filij DEI Celsitudinem
 1. Legi obtemperat, qua non obligabatur magis, quàm Mater Bjus sanctissima ad purificationem teneretur. 2. Implet Vaticinia, quæ de sua præsentatione facta sunt. 3. Ex intimo cordis affectu æterno Patri immolandum se dedicat, ad Humani generis Redemptionem, quoniam hanc esse Patris sui voluntatem novit. 4. Acquiescit & in eo, ut sanguis, infinitis mundis pro lytro sufficiens, efficaciam salutarem non nisi pauculis impertiat, perdantur verò cæteri, & hos inter etiam aliqui, quorum æterni exitij ipse futurus esset occasio, pro eo, ac Sempronius prædixerat. 5. Contentus est, ut juxta æterni Patris voluntatem prodigiola quædam de se dicerentur. 6. Patitur ad Sanctum senem deferri se, ut & Sancti Spiritus promissis, & precibus, quæ seni inspiraverat, desideriis satisfacere.

7. Portari, & tractari pro Majorum arbitrio se permittit.

Affectus.

1. Magister optime! quàm sublimis est doctrina tua, quàm ardua obedientia tua! Nunquid dulcius tibi est obedire, quàm vivere, cum vivere nolis, nisi ut obedias? 2. Ah! Domine, quàm longè ego ab hac virtutis tuæ celsitudine discessi! quàm segnis fui in faciendis, quæ mei erant officij, quæque exemplo tuo tam sancti pretiosa? 3. Legi tu obtemperas, quæ non obstrinxit, cum manifestè tales illius essent termini, quibus te neutiquam vellet comprehensum. Sed obtemperas, quia ita velle æternum Patrem tuum intellexeras. Hæc voluntas alimenti, hæc omnium tibi ciborum loco est. 4. Et ego impudens, cum quid paulò imperatur molestius, cunctari primùm, deinde excusationes obtendere, tandem. & manifestè recusare, quod jubeor, non erubesco. Quid respondebo tibi, si tam severè inobedientem dominaturus es, quàm tenerè obedientiæ perfectionem diligis? 5. Sed, quanti ego facere deæcem obedientiam, me doces, cum vitam tuam ad hoc momento sacrificij instar æterno Patri dedicas, ne vivere quidem volens, nisi ut ad ultimum ætate moriturus præceptum illud impleas,

Z

pleas, quod, cum vivere inchoares, accepisti
 6. Etiamne permiffum mihi deinceps arbitra-
 bor, juffa, utcunque aspera delinare, cuiusque
 cōtraire imperiis, ut, quæ mihi allubescunt, per-
 agam? 7. Eja dedicemus nos, anima mea, cum
 bono JESU, ut vivere jam vel mori jucundum
 non fit aliter, quàm quâ ratione, quove tempo-
 re gratum erit DEO. 8. Cave limitaveris hoc
 propositum: Offer te promiscuè & sincerè ad
 omnia, quæ DEUS circa te statuet, neque puta
 aliquid tibi tuisque rebus obvenire posse salo-
 brius.

II. PUNCTUM.

Humilitas.

Consideranda.

Profundissimam mirare Humilitatem. 1. Ho-
 milis est in se. 2. Humilis in omni apparatu
 suo. 3. Non vult haberi nisi Fabri Josephi Fi-
 lius. 4. Majestatem suam non nisi coram pau-
 perculis quibusdam vult manifestam fieri.
 5. Quidquid audit præconiorum suorum, ut
 non intelligeret, se gerit. 6. Unicè jam emittit
 ad prædictam sibi crucis ignominiam anhelat.
 7. Non vult redimi, nisi pauperum lyra.
 8. Fugit locum, in quo laudes suas audire de-
 buit.

Affectus.

1. Quàm mirabilis, ô Magne Redemptor, est ratio, qua Redemptionem nobis nostram palàm manifestas? Quantam, ô Magne Princeps! celas Majestatem, cum primum in supremam Regni Majorum tuorum Metropolim ingressum celebras? Quàm mirabili te ornas habitu, ô magne Pontifex, cum primum Pontificatûs tui publicè possessionem capis, et quæque ordiris obire munera? Omnis splendor tuus in hoc comprehenditur, quòd ignotus, contemptus, rejectus sis. 2. Ah! Domine, etiamne verum ego potem esse, quòd credam doctrinæ tuæ? nunquid contrarium opera mea evincunt? Quòd si verè tibi crederem, aliquidne possem facere ab eo, quòd tibi solenne esse video? 3. Ubi verò sunt vanitates illæ, ubi desideria popularis famæ, ubi horror ille, quo pauperes, & quidquid vilitatem quantum lapit, fugio? ubi humanæ existimationis puerilis ambitus, ubi voluptas illa, quam ex honore meo captare miser soleo? ah quàm parvum fidei, & quantò adhuc minus fidelitatis in animo meo circumfero! 4. Quàm diversis vitia mea à sanctissimis moribus tuis, utitur legibus! Tu fugis honorem, quem tanto ego studio accupor: Tu ad laudum tuarum nobilem

commemorationem nullo dulcedinis sensu tangeris; ego ad quem vis popularis auræ sibilum, mirum est quàm mihi blandiar: Tulam dari renuis, nisi hoc ipsum in aliorum salutem vertatur; ego etiam cum detrimento proximi mei honores mihi & præconia procuro. 5. Veniam, ô Bone DEUS, admissi negligentis benignus indulge, & gratiam, quæ emendem, quod erratum est, largire; ita per illud te desiderium obtestor, quo profectum meum cupis, perque profundissimam illam, quam in te admiror, Humilitatem.

III. P U N C T U M.

Paupertas & Tolerantia.

Consideranda.

Paupertatem intuere Filij DEI, & quantum pro te passus sit. 1. Pauper enim est in factis, quibus involvitur, vilitate. 2. In Parentibus. 3. In ipso præsentationis ritu. 4. In itinere. 5. In sua ad Templum profectio. 6. In paupere Nazarethi domicilio. Hæc omnia attentè considerabo, ut profundè menti imprimam altissimam hanc doctrinam Magistri mei, & admiranda Regiarum virtutum exempla, cum ipsa identidem ætate crescentium. Hic enim

etiam obedientia ad mortem se offert, & præparat, idque omne sponte amplectitur, quod placitum æterno Patri noverit! Humilitas Virgo, Cruci, & quantæcunque inferri possunt, contemptuum formis se subiicit; & paupertatis affectu illud intus jam sentire incipit, quod paulò post ipso etiam opere experturus est. Ex quibus omnibus intelligam, quo pacto amari debeant propria voluntas, honores & delicia.

Affectus.

1. O Rex Israël gloriose, quàm diversa est ab aliorum Regum curiis Aula tua! Nunquam cerere adducar, ut credam, non aliis te ornamentis potuisse spectabilem temet facere, sed sponte, scio, à te electam esse hanc in omni apparatu tuo vilitatem. Ita nimirum docere me voluit, illam tibi nobilitatem probari, quæ intus in animo cùm lateat, spiritali ornatu, & opibus, & pulchritudine divinis oculis animam facit commendabilem. 2. Quantum, mihi JESU, stultissimos conatus meos tu confundis, quibus nil nisi vanas vitæ hujus delicias, & æternis blandimenta conquiro. 3. Nisi fallor, Coronæ tuæ hodie accedis possessionem, quando tantæ tibi calamitates, quas omnes salutis meæ studio suscepturus es, præcununtur. 4. Silen-

Z 3

len-

lentium illud tuum, & amabilis ille risus, quo
 excipis Vaticinia, nunc indubia sunt alacritatis
 argumenta, qua, quæ tibi prædicuntur,
 eminus jam amplecteris. 5. Exultat, sat scio,
 generosâ tibi animus lætitiâ, dum singillatim
 tecum ipse consideras, quæ tristis tibi, Mater
 que tuæ Vates cecinit. Jam Crucem, spinas,
 flagella, clavos, & totam mortis tuæ supelle-
 tilium amplexaris. 6. Neque tantum offertur
 menti tuæ tormentorum, quin ampliora
 insatiabili cupidine desideres: ad dolorum igitur
 quotidiana incrementa te offers, satis ni-
 mirum gnarus, gratuitum favorem ab æterno
 Patre tuo alium non posse tibi obtingere, quam
 occasiones patiendi pro ejus honore plurimas;
 si quid enim ad felicitatem, gloriâque tuam
 conducit, unioni illi admirabili Humanita-
 tis tuæ cum VERBO Patris debitum esse, nô-
 7. Fac per gratiam tuam, ut ego inertiam me-
 am erubescam, ut experrectâ ab ignobili ve-
 terno animâ meâ, suavitatis aliquid etiam in
 cruce sentiam. 8. Fac ut sibi moriens, tibi
 vivat; amet, quæ acerba sunt; quæ blanda, lal-
 tari odio abominetur.

Colloquium ad JESUM Regem & Magi-
 strum meum dirigam, adorabo perfectiones
 ejus, meos errores detestabor, veniâque pe-
 tam,

tam, quòd tam imperitè Divinas Ejus doctrinas & addiscere, & imitari studuerim, parùm de faciendo ex sanctissimis ejus exemplis profectu sollicitus, quo tamen ipse nihil optabat, vehementius. Demum ad emendationem jam nunc inchoandam me offeram, imploratis Beatissimæ Virginis, S. Josephi, S. Simeonis & S. Annæ suffragiis.

Compendium Meditationis.

De Oblatione Christi in Templo.

Oratio Præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. Exactis à puerperio quadraginta diebus Joseph & Maria puerum JESUM in Templum deferunt. Ibidem & Simeon comparet, ductus illuc à S. Spiritu, & Parvulum in ulnis tenens, eundem æterno Patri inter animi exultantis vota dedicat; vaticinatur deinde, quidquid & Matri & Filiolo impendebat; supervenit & Anna prophetissa, & ipsa in ejusmodi cum Simeone gratulationes effusa. Joseph redempto Filiolo, expletis omnibus, quæ lex imperaverat, in Galilæam Nazarethum revertitur.

II. PRÆLUDIUM. Intueti Christum jacentem in ulnis Simeonis, offerentis illum æterno Patri suo.

III. PRÆLUDIUM. Gratiam petere ad cognoscendam, amandam, & imitandam Obedientiam, Humilitatem, & Paupertatem Salvatoris.

I. PUNCTUM. Obsequitur Dominus. 1. Legi, qua non adstringebatur. 2. Vaticiniis de se factis. 3. Offert se æterno Patri, tanquam futuram pro salute nostra victimam. 4. Non recusat Sanguinis sui pretiosissimi jacturam frustra pro tot reprobis subeundam. 5. Permittit præstantia & magna quædam de se, quod ita fieri æternus Pater vellet. 6. Promissum implet factum Simeoni. 7. Portari se patitur, quoquo versus lubebat Parentibus.

II. PUNCTUM. Humiliat se. 1. Paupertibus panniculis involutus. 2. Nihil secum afferens apparatus. 3. Quod publicè pro Josephi filio vellet haberi. 4. Occultando coram terræ magnatibus Majestatem suam. 5. Audiendo laudes suas, quasi illas non intelligeret. 6. Suspirando anhelis desideriis ad crucem, & tormenta sua. 7. Quod redimi vellet lytro, quo pauperes solebant. 8. Fugiendo quasi illo loco, ubi laudes & præconia sua audiebat.

III. PUNCTUM. Paupertatem exercet. 1. In panniculis suis. 2. In Parentibus pauperum. 3. In ipso oblationis ritu. 4. In lytro.

In accessu ad Templum & recessu. 6. In aditu
celi Nazarethana, ubi habitare & educari vo-
luit.

Meditatio.

De Fuga Christi in Ægyptum.

Oratio Præparatoria ordinaria.

I. PRÆLUDIUM. DEUS prævidens insidias,
quas Herodes in vitam Christi machinabatur,
in crudele propositum executioni mandare-
tur, misit Angelum ad S. Josephum, qui exitum
ad certum tempus ex Judæa imperaret: prius-
quam igitur ea publicarentur, quæ in Templo
acta sunt, quando Redemptor noster Cœlesti
Patri presentatus est, circa mediam noctem
Angelus Domini apparuit in somnis Joseph,
dicens: Surge & accipe puerum & Matrem
Ejus, & fuge in Ægyptum, & esto ibi, usque
dom dicam tibi. Futurum est enim, ut Hero-
des querat puerum, ad perdendum Eum. Qui
insurgens accepit puerum, & Matrem Ejus
nocte. & secessit in Ægyptum, & erat ibi us-
que ad obitum Herodis. Defuncto autem Hero-
de, ecce Angelus Domini apparuit in som-
nis Joseph in Ægypto, dicens. Surge & accipe
puerum & Matrem Ejus & vade in terram
Israël. Audiens autem, quod Archelaus re-
gnaret

Z s